

NEJISTÉ MANDÁTY

Podvody, korupce a násilí při parlamentních volbách v 19. a 20. století

Konferenci organizují:

**Masarykův ústav a Archiv AV ČR, v. v. i.,
Národní archiv a Technická univerzita v Liberci**

Termín konání:

5. a 6. června 2019

Místo konání:

**Národní archiv v Praze,
Archivní 2257/4, 149 00 Praha 4**

Konferenční jazyky:

čeština, slovenština, angličtina

VÝZVA K ÚČASTI

Volby představují jeden z pilířů moderních reprezentativních režimů, které mají ambici být označovány jako demokratické. Jsou využívány jako převodní mechanismus, jímž se kolektivní vůle voličstva legitimně transformuje do politické moci ústřední vlády. Akt volby a předvolební kampaň se tak prakticky stávají hlavními dějišti mocenského zápasu o určení směru vývoje společnosti. Vzhledem k této skutečnosti bývají jakékoliv snahy o nekalé ovlivňování volební soutěže oprávněně pokládány za útoky na samu podstatu demokratického vládnutí. Pokud se totiž stanou trvalou součástí politické praxe, přichází vládní systém v očích veřejnosti o podstatnou část autority. V některých případech se z parlamentních voleb stává pouhá kulisa zakrývající nedemokratickou podstatu vládnoucího režimu.

Z těchto důvodů už od počátku moderního parlamentarismu dochází k institucionalizaci odhalování a trestání podobné praxe. Kontroly prováděné prostřednictvím zákonodárné, soudní a výkonné moci ale nepředstavují jedinou možnost, jak společnost ochránit před těmito nešvary. Důležitou roli sehrává i trvale přítomné konkurenční prostředí mezi politickými stranami, ale také fungující občanská společnost a existence nezávislých médií.

Cílem organizátorů odborné konference je přispět k prohloubení a rozšíření poznatků souvisejících s problematikou volebních podvodů a s proměnou verifikačních procedur v 19. a 20. století. Navrhujeme následující tematické okruhy případných referátů:

- DOBOVÁ A REGIONÁLNÍ PODMÍNĚNOST TERMÍNU „VOLEBNÍ PODVOD“
- FALŠOVÁNÍ VOLEBNÍCH VÝSLEDKŮ
- VÝHRŮŽKY A NÁSILÍ VE VOLEBNÍM ZÁPASE
- VOLBY A KORUPCE

- VOLEBNÍ GEOMETRIE (GERRYMANDERING)
- OTÁZKA EKLUZIVITY HLASOVACÍHO PRÁVA A LEGITIMITA VOLEB
- VERIFIKACE VOLEB V LETECH 1848–1918
- VOLEBNÍ SOUD V MEZIVÁLEČNÉM ČESKOSLOVENSKU
- VERIFIKACE VOLEB V ČESKOSLOVENSKU PO ROCE 1945 DO SOUČASNOSTI
- MEDIÁLNÍ OBRAZ PROBLEMATIKY VOLEBNÍCH PODVODŮ
- VOLEBNÍ PODVODY A JEJICH POTÍRÁNÍ V EVROPSKÝCH STÁTECH V 19. A 20. STOLETÍ
- VOLEBNÍ PODVODY A JEJICH POTÍRÁNÍ V MIMOEVROPSKÝCH STÁTECH V 19. A 20. STOLETÍ
- METODY ODHALOVÁNÍ VOLEBNÍCH PODVODŮ

Organizátoři konference si vyhrazují právo výběru příspěvků pro program konference, stejně jako na jejich zahrnutí do zamýšleného konferenčního sborníku. Délka referátů je stanovena na max. 15 minut. **Zájemci se mohou registrovat do 15. 3. 2019.** V žádosti prosím uveďte název tématu a abstrakt do 500 znaků. Příhlášky zasílejte na emailovou adresu: fabini@mua.cas.cz.

NÁLEŽITOSTI ORIGINALNÍCH PÍSEMNÝCH PŘÍSPĚVKŮ K TÉMATU:

- Odevzdání písemného příspěvku do 1. 9. 2019
- Příspěvek v rozsahu 15–30 ns. (1 ns = 1800 znaků), včetně poznámek pod čarou
- Texty je možno zasílat ve formátu Word (*.doc, *.rtf) na emailovou adresu fabini@mua.cas.cz

CITAČNÍ ÚZUS

Jan KRĚN, *Konfliktní společenství. Češi a Němci 1780–1918*, Praha 1990, s. 20.

Kašpar FEJĚRPATAKY, *Nápisy*, in: *Časopis českého musea* 6 (1832), č. 4, s. 401–402.

L. Thun F. L. Riegroví 6. 8. 1866, in: Jan HEIDLER – Josef ŠUSTA (eds.), *Příspěvky k listářů Dra Frant. Lad. Riegro*, díl I, Praha 1924, s. 166–167.

Helmut RUMPLER – Peter URBANITSCH – Adam WANDRUSZKA (eds.), *Habsburgermonarchie 1848–1918*, díl VII: *Verfassung und Parlamentarismus*, sv. 1: *Verfassungsrecht, Verfassungswirklichkeit, zentrale Repräsentativkörperschaften*, Wien 2000, s. 100.

Luboš VELEK, *Staročeský deník Národ (1863–1866) a jeho redaktor Josef Kalousek*, in: Pavel Fabini (ed.), *Historik Josef Kalousek. Historiografie, politika, kultura a společnost druhé poloviny 19. století*, Praha 2016, s. 30–63.

Ženský poslanec českého sněmu, *Čas* 14. 6. 1912, s. 1–2. (Denní tisk)

Při citaci archivního materiálu je třeba nejprve uvést název a místo archivu, poté název fondu (f.) a bližší určení pramene (karton = kart., signatura = sign., inventární číslo = inv. č., číslo jednací = čj.).

Při opakování citací stačí uvést pouze iniciálu křestního jména autorů a vydavatelů a zkrácený název již výše citované knihy nebo studie.

Zkratkou pro označení strany nebo stran je s., ročníky a čísla časopisů a sborníků se uvádějí arabskými číslicemi, díly vícetasvkových zpracování a edic se uvádějí římskou číslicí. Výpusťky v citacích se značí trojtečkou v hranatých závorkách.